

En hälsning från oss på

ABRIGO

Rainha
Sílvia

December 2017

Kära Abrigovänner,

Första advent är här och de vackra ljusen lyser upp i mörkret. I Sankt Matteus församling i Stockholm firades Gudstjänst med generös kollekt till Abrigo. På väg hem fick jag höra om adventsfirandet i sommarvärme på Abrigo, men det första adventsljuset lös även där. Ett ljus i en annan sorts mörker.

För en tid sedan sände den stora tv-kanalen Globo ett reportage från vår kommun, Itaboraá. Där konstaterades att staden genomgår en av de värsta kriserna sedan den grundades 1672. Det enorma petrokemiska centrumet som började byggas i utkanten av staden och förvandlade kommunen till ett sorts nutida brasilianskt Klondyke, är idag stängt. Utmaningarna är många för borgmästaren och Globo rapporterar att han nu riskerar att avsättas, efter bara ett år vid makten. Tålamodet är kort.

De sju döda som ingen dödade

För den trogne läsaren av vårt rundbrev är det ingen nyhet att Rio de Janeiro är en mycket våldsam stad. Det finns en risk att bli tjugig men det är svårt att inte nämna rapporten som publicerades i november som visade att över 60 000 människor dödades i Brasilien under 2016, flest i världen och nytt "rekord" för Brasilien. Endast 4 procent av morderna blir lösta av rättsväsendet och en rapport visade för en tid sedan att 20 poliser i Rio de Janeiro på egen hand dödat över 300 personer de fem senaste åren. Det är fasansfulla siffror. I vår grannstad São Gonçalo gjorde

polisen tillsammans med militären i gryningen den 11 november en räd i en av stadens kåkstäder. Sju personer dödades och flertalet skadades allvarligt. Boende beskrev det som en massaker. Både polisen och militären bekräftar att man deltagit, men förnekar på varsitt håll att man avlossat skotten. Sju personer miste livet, men ingen vet vem som gjorde det. Jair Bolsonaro, presidentkandidat i nästa års val, kommenterade händelserna: "En polis som

inte dödar är ingen polis". Samtidigt höjs allt oftare röster om rätten för privatpersoner att beväpna sig, det är lätt att förstå laglydiga medborgares oro, men fler vapen är säkerligen inte vägen till ökad trygghet.

Blodgrupp på skoluniformen

Ytterligare en chockerande nyhet stod delstatsregeringen i Rio de Janeiro för när man beslutade att de obligatoriska skoltröjorna nu ska innehålla information om elevens blodtyp. Detta för att underlätta sjukvårdarnas arbete när skolbarn skotts-kadas. Ett brutalt bevis för hur situationen nu ser ut i Rio. Över 150 000 barn i Rio har fått sin skolgång avbruten under året på grund av skottlossningar, eftersom skolorna då måste stänga. Tyvärr ser vi väldigt få långsiktiga insatser för att bekämpa våldet och bereda trygghet för barn och unga.

Minskad turism och fortsatt osäkerhet

Osäkerheten har uppmärksammat internationellt vilket lett till minskad turism och intäkter av densamma. För några år sedan var stadsdelen Lapa i centrala Rio de Janeiro mittpunkt för det pulserande nattlivet och festerna

pågick till morgonen. Utländska resemagasin besökte Lapa och skrev långa fascinerade reportage. Turisterna strömmade in och beblandade sig glatt med lokalbefolkningen. Lapa behöll sin bohemiska och lite ruffiga karaktär. En vanlig helgkväll samlades runt 100 000 människor på stadsdelens barer och gator, där ambulerande försäljare sålde mat och dryck. Idag har rån och våld gjort området ödsligt. Många restauranger har fått stänga. Samtidigt visar ny statistik att turismen minskar i takt med att våldet ökar. Turister kan välja resmål efter tycke eller smak. Men invånarna i Rio har inte mycket att välja på, förutom att stanna kvar och försöka härda ut i den brutala verkligheten. Festerna får man finna på andra platser, för fest är en del av vardagen i Rio de Janeiro.

Besök och festligheter

Det årliga besöket från Rønningens folkhögskola utanför Oslo blev även detta år till glädje för både besökarna och

för alla på Abrigo. 40 ungdomar på resa i Brasilien tillbringade en eftermiddag hos oss, bland annat för lek och aktiviteter med barnen i förskolan. Och den 29 oktober firades 500-årsjubileet av reformationen i vår församling, Santa Maria Madalena, där norska och svenska präster deltog, och där våra Framtidsungdomar bidrog med vackert gitarrspel. Du kan se de små bilderna här och du som följer oss på Facebook kan se större bilder och videoklipp från dessa händelser.

Förändringsarbete på lång och kort sikt

För en tid sedan fick jag den intressanta frågan varför jag berättar så mycket negativt om ett land som jag tycker så mycket om. Det korta svaret är att vi vill beskriva den verklighet som vi verkar i och de utmaningar vi ställs inför. Det innebär givetvis inte att allt är dåligt. Jag vågar påstå att alla anställda är stolta över sitt hemland, men också bekymrade. Därför uppmärksammar vi landets orättvisor. Vi kritiserar en politisk och ekonomisk elit som bara skor sig själva. De individer som använder andra för att berika sig, oavsett om det gäller företagsledare, korrupta politiker eller ledaren för ett banditgäng. Vi kritiserar de strukturer och orättvisor som gör att människor hamnar i utanförskap och fattigdom, våld och misär. Självklart ser vi också det positiva. Som ett populärt talesätt säger "det bästa med Brasilien är brasilianarna". Därför får du i våra brev möta de personer som finns i vår verksamhet. Positiva exempel som inspirerar.

Vi tror på en bättre framtid för Brasilien. Vi tror på förändring. När våldet kryper nära och vi möter korrruption och likgiltighet är det lätt att bli modfälld, men vi fortsätter kämpa. Vi gör det med din hjälp. Därför vill vi nu tacka alla er som hjälpt oss att klara ännu ett verksamhetsår. Som gjort insatserna för kvinnor och barn möjliga. Som hjälper oss att ge trygghet, stöd och vägledning. Tack till dig som nu i december väljer att stötta oss med en gåva, kanske istället för en julklapp. Tack för att du tänker på Abrigo i en värld där det finns mängder med behov och många behjärtansvärda ändamål. Tack till alla er som stöttat oss under året. Tack till dig som år efter år stöttar oss. Du

Minnes- och högtidsblad

Många väljer att stötta oss genom en gåva i samband med en högtidsdag eller till minne av en avliden. Gå in på vår hemsida, eller ta kontakt med oss, så får du snabbt fram ett hyllnings- eller minnesblad till önskad adress.

Maila info@abrigo.se eller ring 0769- 036 023. Alternativt: Anna André, tel: 0340 – 661309, Ragnhild Johansson tel: 0524-23005

som väljer att långsiktigt stötta Abrigo eftersom långsiktigt givande är en förutsättning för varaktig förändring. Din gåva gör skillnad!

Med hopp om en välsignad jul och med många hälsningar

Stockholm den 4 december 2017

Kalle Larsson
Insamlingsansvarig

Med stöd från:

Det blev en höst med många trevliga och engagerade samlingar med föredrag och samtal om Abrigo. Till våren ger vi oss ut igen. Hör gärna av dig om din grupp, förening eller församling vill ha besök av oss, med mer information om vårt arbete bland kvinnor och barn. Hjälp oss gärna att nå nya personer och grupper.

Vägen till ett bättre Brasilien

Vi på Abrigo betonar ofta att de som söker hjälp hos oss inte är passiva offer, mottagare av vår "välgörenhet och godhet". Tvärtom är vi alla medarbetare i kampen för förändring och ett mer rättvist samhälle. I detta brev får du möta sex personer från vårt arbete, som ger sin syn på hur Brasilien kan bli ett tryggare och mer rättvist land, med mindre fattigdom. På detta sätt vill vi lyfta fram hur vi tillsammans ser på förändring. Vi hoppas att du vill fortsätta vara med oss i vår kamp!

Juliana, 22, mamma till Arthur i Abrigos förskola

För många brasilianare är livet en kamp. Livet handlar om att överleva och tyvärr ges det lite hjälp till dem som behöver det som mest. Jag kan säga det av egen erfarenhet för jag har inte haft det lätt.

Jag är väldigt imponerad av det arbete som Abrigo gör och som tyvärr är så nödvändigt. Alla på Abrigo bryr sig verkligen om varje individ som kommer hit. Jag vill tacka lärarna i förskolan, som gör att vi ensamma mammor varje dag kan lämna våra barn i trygga händer och kan arbeta utan att oroas. Jag vet att de fantastiska lärarna ser till att min son får mat och utbildning. Tidigare tvingades jag lämna honom med olika personer där vi bor. Det var sällan säkert var jag kunde lämna honom och jag visste inte om de skulle ta hand om honom eller bara låta honom vara själv. Nu lär han sig så mycket och han mår mycket bättre och är lugnare. Förskolor är tyvärr något ovanligt och istället får barnen vara ensamma hemma eller med något äldre syskon. Men barn behöver utbildning, uppfostran och trygghet.

Utbildningen i Brasilien är väldigt orättvis. De kommunala skolorna är överfulla och erbjuder dålig utbildning för oss. För mig var det en fantastisk möjlighet att få läsa en yrkesförberedande kurs via Abrigo. Det hade inte gått annars. Men så borde det inte vara, samhället borde erbjuda bra utbildning till alla. Då kan Brasilien bli ett bättre land.

Lucas, 18 år, med i Framtidspojkarna

Många talar väldigt illa om vår stad, men jag tycker om den. Kanske för att jag har min familj och mina vänner här. Men det är klart att det finns problem, som i de flesta städer i Brasilien. De största problemen i Itaboraá är kopplade till utbildning, sjukvården och den allmänna säkerheten. Alla dessa problem förvärras av det politiska kaoset just nu.

Orättvisorna i Brasilien börjar redan i skolan. Vår konstitution klargör att alla medborgare har rätt till en kostnadsfri utbildning av god kvalitet. Men alla vi som gått i de kommunala skolorna vet att så inte är fallet.

De som har pengar går i privatskolor. Eftersom jag har gått i kommunal skola är jag mycket sämre utbildad än de som gått i privatskolor. Det gör att det är väldigt svårt för mig att komma in på de statliga universiteten, som är de bästa universiteten och dessutom är de gratis. Det innebär att jag och många som mig ofta får acceptera en annan verklighet. Våra planer och drömmar ser annorlunda ut. Vi tvingas vänja oss vid ett liv med färre möjligheter. Många väljer att gå med i gäng, där döden väntar runt hörnet. Jag skulle vilja arbeta som lärare. Så att jag kan vara med och ge utbildning och möjligheter till barn och ungdomar.

För att Brasilien ska bli ett mer jämställt och rättvist land, med mindre fattigdom, behöver vi alla bli mer medvetna. Vi kan inte se politikerna som våra frälsare. Jag tror att världen skulle vara mer rättvis och mindre fattig om varje person, till att börja med, var mer rättvis mot sig själv. Att alla tar ansvar för sina egna handlingar och förvandlar sin kvadratmeter till den bästa möjliga platsen. Förbättringen måste börja med oss själva. Vi måste behandla varandra bättre, med mindre misstänksamhet och mindre våld. Det är inte bara genom våra röster i valet vart fjärde år som vi kan få se ett bättre, mer jämställt och rättvist land.

Daniele, 32, bor med sina två söner på Abrigo.

Mitt liv ser ut som för många andra mammor, jag försöker så gott jag kan att ta hand om och uppfostra mina två barn. Det är min viktigaste uppgift i livet. Det är inte lätt att vara ensamstående mamma. Min äldste son

har grav autism och behöver hjälp hela tiden. Här på Abrigo har jag fått stöd och råd i hur jag ska ta hand om honom, och han får medicinering. Det hade inte gått annars, för är man fattig och mörkhyad som jag, så tror många att man kan behandla mig och mina barn sämre. Så har det varit hela mitt liv.

Min mamma dog när jag var två och min mormor som då tog hand om mig dog också. När jag sedan träffade en man drömde jag om en ny familj. Vi fick två barn. Redan efter att Josué föddes började hans pappa slå mig. Jag tror han skämdes över sin sons handikapp. Tänk en så hemsk människa som tog ut det på mig och barnen. För att Brasilien ska bli ett bättre land så måste kvinnor skyddas. Lagarna måste följas, och män som slår ska sitta i fängelse.

Det finns så många fördomar mot personer med autism. Vissa är rädda för min son och tror att det ska smitta. Jag blir arg, men kan inte förändra alla. Jag hoppas att Brasilien blir ett land med bättre utbildning och där fler respekterar sina medmänniskor.

Washington, 47, Abrigos verksamhetschef och advokat

De senaste årens politiska turbulens, där president Dilma Rousseff avsattes och där enorma korruptionsskandaler avlöst varandra har skapat instabilitet och osäkerhet i hela landet, samtidigt som spänningar ökar mellan grupper i samhället. Men trots det ser jag ljuset i tunneln eftersom rättsväsendet nu ställer korrupta politiker inför rätta och att de döms.

Rio de Janeiro har drabbats hårt av de politiska skandalerna. Delstatens tre viktigaste politiker under de senaste 20 åren sitter alla fängslade på grund av korruption. Delstaten går mot bankrutt, lärare får ingen lön, sjukhusen stänger och våldet ökar dag för dag, utan att krafttag tas för att finna åtgärder och långsiktiga lösningar. Därför är det så viktigt att se de positiva exemplen. Ett sådant är Abrigos projekt Framtidspojkar och Framtidsflickor. Där får ungdomar vara med

och diskutera samhällsfrågor och hur Brasilien kan bli ett bättre land. Flera av dem har redan kommit in på universitet. Något mycket ovanligt för ungdomar från deras samhällsklass.

På Abrigo får vi ofta bevis på att drömmar kan bli verklighet och att liv kan förändras till det bättre. De ungdomar och barn som vi möter är Brasiliens morgondag. Vi gläds med dem som lyckas lämna fattigdomen och får tillgång till utbildning, hälsa och säkerhet. Detta är vägen till en anständig framtid, och det är en väg utan återvändo. Vi är glada över att få vara med en bit på denna resa.

Jessica, 24 år. Bor med sin elva månader gamla dotter på Abrigo.

Livet i Brasilien är tufft, jag har behövt och kommer behöva kämpa väldigt hårt för att överleva. Jag har levt på gatan i många år, det är ett hårt liv utan trygghet och säkerhet. Att drömma om morgondagen var otänkbart, eftersom mina drömmar så många gånger byttes till desperation och oro. På gatan kan man aldrig förvänta sig hjälp från staten, man får förlita sig på sig själv på och släktingar, om man har några. Nu tänker jag mycket på hur jag ska klara att försörja och uppfostra min dotter. Vi fattiga förlorar våra rättigheter hela tiden. Staten skyddar oss inte och tusentals kvinnor skadas av sina män. Vi överges och får kämpa ensamma för vår självständighet.

Orättvisorna i Brasilien är enorma. Många av oss har ingenting och andra för mycket. Vi behöver en rättvisare fördelning och investeringar i hälsovård och utbildning för alla. Och att alla ses som jämställda medborgare. Den pågående krisen påverkar våra liv i stor utsträckning. Det finns ingen sjukvård att få och mediciner är dyra, nästan omöjliga att köpa för den med låg eller ingen inkomst. Här på Abrigo får vi hjälp att köpa mediciner. Men det finns väldigt många kvinnor som inte får den hjälpen. Jag tänker på hur det blir när jag lämnar Abrigo. Det blir tufft att ta hand om min dotter. Jag vill uppfostra henne med värdighet och respekt. Jag vill jobba och vill därför att min dotter ska få gå i en förskola. Det finns knappt några kommunala förskolor här. Tänk på alla ensamma mammor som arbetar men inte har någonstans att lämna sina barn, vilken trygghet kan man då erbjuda? Men jag vet att Abrigos förskola kan ta emot min dotter och jag tror att det kommer lösa sig, därför vågar jag numera drömma om ett bättre liv och att det ska bli verklighet.

Karen, 17, deltagare i Framtidsflickorna

En av de största utmaningarna för Brasilien, och för hela världen, är att bekämpa vågen av individualism. Jag tror att det är grunden till många av de problem vi ser i samhället idag. Jag är övertygad om att till exempel korruptionen är ett resultat av den extrema individualismen och egoismen.

Verkligheten i Brasilien är tuff för många, också för mig. Men jag vill inte klaga och vill inte drömma om och tro att jag skulle få det bättre bara för att jag bodde i ett annat land. Jag ser inte mig själv som ett offer. Men

jag kan inte heller blunda för verkligheten. Jag vet att när jag söker ett jobb eller en utbildning så kommer jag bedömas utifrån området jag bor i eller skolan där jag studerar. Mitt område anses farligt och min skola dålig. Då förutsätter man att jag är sådan också. Så är det för många av oss. Vi bedöms efter hudfärg och bostadsområde. Ingen kan säga att alla brasilianare har samma möjligheter, skillnaderna är så stora och orättvisorna likaså. Och tyvärr förvärras detta, vissa områden överges och den allmänna utbildningen blir sämre och sämre. På så

sätt kan inte Brasilien bli ett mer rättvist land.

För att Brasilien ska bli ett bättre land behöver vi brasilianare bli bättre människor och medmänniskor. Jag vet att det inte kommer gå fort, utan det är något som sker bit för bit, dag för dag. När vi börjar tänka på vår nästa och det inflytande vårt handlande har för vår omgivning kan förändringen mot ett bättre samhälle ta fart. Jag hoppas då också att vi kan spräcka individualismens bubbla och bli bättre personer. Då blir också Brasilien ett bättre land. Den bästa förändringsfaktorn för Brasilien är vi, brasilianarna.

Översatt och sammanställt av Kalle Larsson

Insamlingsstiftelsen för Abrigo Rainha Sílvia

Plusgiro 90 40 45 - 2 | Bankgiro 904 - 0452 | Swish 904 04 52

info@abrigo.se | www.abrigo.se | facebook.com/AbrigoRainhaSilvia | tel: 0769- 036 023

